

# POSUDEK **OPONENTA** PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ **magisterské PRÁCE**

**Název práce:** Rozhodnutie ako umelecký akt  
**Autor/ka práce:** Jakub Šulík  
**Studijní program:** Alternativní a loutkové divadlo  
**Typ studijního programu:** **navazující magisterský**

## **Vymezení cíle a jeho naplnění:**

Autor své záměry a cíle vymezuje v abstraktu práce. Na jednu magisterskou písemnou kvalifikační práci se mi jich zdá až příliš. Není tedy divu, že se mu je všechny naplnit nepodařilo.

## **Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):**

Zvolené téma by se dalo považovat za nadčasové. Záleží však na způsobu jeho zkoumání a zpracování. Ve chvíli, kdy se Jakub Šulík zabýval analýzou vlastních postupů a vycházel ze své vlastní zkušenosti, lze říct, že k určitému nejednoznačnému závěru dospěl.

## **Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:**

Téma se autor snažil analyzovat nejprve prostřednictvím reflexí vybraných tvůrců, pak i v kontextu své vlastní tvorby. Pro své myšlenky hledá oporu ve vybraných vědeckých výzkumech zabývajících se souvisejícími problematikami. V textu zmíněné a popsané způsoby věštění lze účinně použít při přípravě inscenace, nebo v rámci nejrůznějších workshopů jako určité definování vstupního zadání. Může to být jedno z pravidel hry.

## **Logická stavba a členění práce:**

Stavba práce i její členění je logické a přehledné.

## **Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:**

Práce splňuje formální náležitosti jak úpravou, tak rozsahem.

## **Práce s informačními zdroji:**

Práce s informačními zdroji je akceptovatelná. Výběr zdrojů souvisí s tím, že se autor dle mého názoru úplně nedokázal rozhodnout, o čem bude psát.

## **Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:**

Vzhledem k tomu, že práce je psána v jazyce slovenském, nemohu odpovědně hodnotit její jazykovou a pravopisnou úroveň. Poměrně rozsáhlá část textu je věnována terminologickému vymezení. Stylisticky je podle mého názoru na ucházející úrovni.

## **Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:**

Rozhodnutí, o čem bude v práci psát, Jakub Šulík nakonec úplně nečinil. Možná ale skrze umělecký akt, tedy sadu karet, které v průběhu psaní práce vytvořil, dospěl k mnohem relevantnějšímu výsledku, než je písemná práce sama. Ta tak sice formálně naplňuje požadavky na

ni kladené, formou se však jedná spíše o úvahu, nejvýše esej. Mám za to, že jistý pseudovědecký dojem, který text vzbuzuje je způsoben tím, že se autor pokouší o obecný pohled na zvolené téma. K tomu mu však chybí nejen dostatečné teoretické znalosti, ale i dostatek praktických zkušeností. Zároveň nepovažuji za nutné, aby se o takové zobecnění vůbec snažil. Stačilo by, kdyby téma demonstroval skrze svou vlastní zkušenost. Ve chvíli, kdy se to stane (až na str.42), je text čtivý a inspirativní, protože zprostředkovává vhled do vnitřních myšlenkových dějů autora.

Stejně tak, jako se asi Šulík zmínil nerozhodností, jak psát o něčem, co spíš jen intuitivně tuší, tak i já hledám vhodné vyjádření pro to, co z textu intuitivně cítím. A nejde mi to. Mám tolik připomínek, které se mi nedaří vyjádřit. Většina Šulíkových tvrzení se dá zpochybnit. Ale nic dokázat. V textu zmiňuje Jodorowského i synchronicitu, přesto hovoří zejména o náhodě. Mluví o víře. Zároveň se odvolává na vědecký výzkum, který bere jako danost. A není problém právě v tom, že myšlení současné většinové společnosti je orientované na materiální svět? Na dokazování skrze naše lidské smysly? A to, co se děje mimo jejich možnost vnímání je řazeno do oblasti víry? Když autor píše o těžkostech při přípravě Medaře a zázračného zapůsobení knihy Wabi sabi dalo by se říci že skrze náhodu, tedy náhodný výběr knihy, došlo k osudnému vnuknutí. Já osobně bych v tom nehledala náhodu, ale ani metodu. Je to právě intuice, nepochopitelné puzení uchopit a číst právě tu knihu, která nakonec nabídne řešení, podívat se nějakým směrem a uvidět něco, co vám navždy ulpí v mysli, jít na místo, které ovlivní váš další život atd. Souvislosti však lze uvidět až s odstupem času. Čím je člověk starší a čím více zkušeností má, tím více souvislostí je schopen zahlédnout. Při čtení jsem si vzpomněla na to, jak Adriena Šimotová popisuje v dokumentu *Moje 20.stol.*, jak je důležité vystihnout ten správný moment kdy se dostaví inspirace, jemuž předchází i několikahodinové soustředění. Zároveň to označuje jako riskantní moment. Nemusí to vyjít. Jde tedy o jakési intuitivní rozhodnutí. Podle mého názoru ale není náhodné. Je to moment rozhodnutí, které vzejde z nějakého vnitřního procesu. Jde pravděpodobně o totéž, když Nic Cave sedí nečinně u stolu a čeká, až to přijde, nebo co je obsahem úvodního citátu z *Knihy proměn* v desáté kapitole této práce: *"Když to právě se udělá ve správný čas, na správném místě, tím správným způsobem, pak to je v pořádku"*.

Rozhodnutí jako umělecký akt. Název, který zní dobře a vzbuzuje očekávání. A také mnoho otázek. Můžeme to chápat tak, že samotný akt rozhodování je již uměleckým aktem? Nebo toto rozhodování předchází přijatému rozhodnutí a vede k uměleckému aktu? A může být vůbec řešení, pro které se vědomě rozhodnu náhodné?

#### **Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:**

Použijí zde otázky ze závěru svého hodnocení.

- Jak vy sám rozumíte názvu své práce?
- Můžeme to chápat tak, že samotný akt rozhodování je již uměleckým aktem?
- Nebo toto rozhodování předchází přijatému rozhodnutí a vede k uměleckému aktu?
- A může být vůbec řešení, pro které se vědomě rozhodnu náhodné?

**Doporučení práce k obhajobě:** Práci k obhajobě doporučuji.  
**Navrhovaná klasifikace:** C  
**Datum vypracování posudku:** 8.9.2023

MgA. Kristýna Täubelová, Ph.D.

jméno oponenta práce

.....

8.9.2023 podpis